

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Bc. J. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2014, č. j. MPSV-UM/6648/14/4S-HMP, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2015, č. j. 1 Ad 24/2014 – 35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d ň ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 8. 2015, č. j. 1 Ad 24/2014 – 35, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2014, č. j. MPSV-UM/6648/14/4S-HMP.

Rozsudek byl zástupkyni žalobkyně doručen uložením dne 18. 8. 2015. Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobkyně nebyla zastížena a uloženou zásilku si ani později nepřevzala, byla jí tato zásilka po uplynutí úložní doby 10 dní vložena dne 1. 9. 2015 do poštovní schránky. Rozsudek nabyl právní moci dne 28. 8. 2015.

Zástupkyně žalobkyně následně dne 10. 9. 2015 požádala městský soud o prodloužení lhůty pro „*možné podání kasační stížnosti*“ na dobu do 23. 9. 2015. Svoji žádost odůvodnila tím, že do 8. 9. 2015 byla ze zdravotních důvodů v láních.

Městský soud v Praze poté na základě pokynu Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2015, č. j. Na 265/2015 – 10, uložil žalobkyni usnesením ze dne 11. 11. 2015, č. j. 1 Ad 24/2014 – 50, aby do sedmi dnů písemně doplnila své podání o jeho podstatné náležitosti ve smyslu § 37 odst. 3 s. ř. s. Shrnul, že její žádost je třeba považovat za neurčitou, neboť z ní není zřejmé, čeho přesně se domáhá, resp. není zřejmé, jakým způsobem chce prominutí lhůty k podání kasační stížnosti dosáhnout a zda se domáhá také určení neúčinnosti doručení předmětného rozsudku ve smyslu § 50d o. s. ř.

Žalobkyně (dále jen stěžovatelka) následně dnem 7. 12. 2015 podala u Městského soudu v Praze kasační stížnost, v níž napadla jeho v záhlaví označený rozsudek z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kromě argumentace k uplatněnému kasačnímu důvodu požádala o prominutí zmeškání lhůty pro doplnění podání z 10. 9. 2015 z důvodu úmrtí v rodině (jednalo se o úmrtí otce žalobkyně a bývalého manžela zástupkyně).

K věci uvádí Nejvyšší správní soud následující:

Městský soud zástupkyni stěžovatelky dostatečně srozumitelně a určitě poučil, jakým způsobem má své podání ze dne 10. 9. 2015 doplnit a jaké formální náležitosti by měl případný návrh na vyslovení neúčinnosti doručení rozsudku městského soudu ze dne 14. 8. 2015, č. j. 1 Ad 24/2014 – 35 konkrétně splňovat.

Zástupkyně stěžovatelky, přestože nepochybně disponuje dostatečnou kvalifikací (v řízení prokázala své vysokoškolské právnické vzdělání), však ani v samotné kasační stížnosti toto podání nijak nedoplnila (ačkoliv tak mohla učinit) a soud pouze požádala o prominutí lhůty, která jí dříve byla stanovena k doplnění podání. Jakkoli by snad mohl Nejvyšší správní soud pochopit okolnosti spojené s úmrtím blízké osoby, nemůže pominout, že stěžovatelka ani poté přes výzvu neposkytla soudu potřebnou součinnost.

Z podání stěžovatelky ze dne 10. 9. 2015 tudíž vyplývá pouze tolik, že žádá o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti.

Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že nestanoví-li zákon jinak, může předseda senátu z vážných omluvitelných důvodů na žádost zmeškání lhůty k provedení úkonu prominout. Žádost je třeba podat do dvou týdnů po odpadnutí překážky a je třeba s ní spojit zmeškaný úkon. Lhůtu určenou soudem může obdobně předseda senátu také prodloužit.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. dále platí, že kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z výše uvedených ustanovení vyplývá, že lhůta, kterou soudní řád správní účastníkům stanovuje k podání kasační stížnosti, je lhůtou propadnou, nikoliv lhůtou pořádkovou, kterou určuje soud. Samotné žádosti stěžovatelky z 10. 9. 2015 o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti proto předseda senátu vyhovět nemůže, tuto lhůtu nad rámec daný zákonem prodloužit nelze. Z § 106 odst. 2 s. ř. s. *in fine* poté vyplývá, že v důsledku toho nelze prominout ani zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti.

Kasační stížnost, kterou stěžovatelka podala k Městskému soudu v Praze dnem 7. 12. 2015, byla tedy podána zjevně opožděně (rozsudek jí byl fikcí doručen již dne 28. 8. 2015). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný žádný opravný prostředek (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. ledna 2016

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu